Vastaus kirjalliseen kysymykseen suurriistavirka-avun merkityksestä sisäiselle turvallisuudelle

Eduskunnan puhemiehelle

Eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ssä mainitussa tarkoituksessa Te, Arvoisa puhemies, olette toimittanut asianomaisen ministerin vastattavaksi kansanedustaja Reijo Hongiston /sin näin kuuluvan kirjallisen kysymyksen KK 626/2017 vp:

> *Miten tärkeänä sisäisestä turvallisuudesta vastaava valtioneuvoston jäsen pitää metsästäjien poliisille antamaa virka-apua,*
>
> *jos virka-apusopimuksia ei uusita, kykeneekö poliisi nykyisillä resursseillaan suoriutumaan vuosittain yli 11 000 eläintehtävästä,*
>
> *vaarantaako suurriistavirka-apusopimusten raukeaminen harvaanasuttujen alueiden ihmisten turvallisuutta ja*
>
> *mikäli vaarantaa, millä toimilla asianomainen valtioneuvoston jäsen korjaa tilanteen ja varmistaa että SRVA-sopimukset uusitaan koko maassa?*

Vastauksena kysymykseen esitän seuraavaa:

Kuten tehtävämäärätkin osoittavat, vapaaehtoisten metsästäjien ylläpitämä suurriistavirka-apujärjestelmä on lunastanut paikkansa; apua hälytetään aktiivisesti liikenneonnettomuus- ja haavakkotilanteisiin ja organisaatiossa toimiminen koetaan paikallisesti ja jopa yhteiskunnallisesti merkittäväksi tehtäväksi. Liikenneonnettomuudessa tai metsästystilanteessa vahingoittuneen eläimen jäljittäminen ilman aiheetonta viivytystä on eläimen kärsimysten lopettamiseksi tärkeää. Erityisen tärkeää jäljittäminen on silloin, jos kyseessä on suurpeto, joka voi olla loukkaantuneena erittäin vaarallinen. Suurriistavirka-avun piirissä toimivien vapaaehtoisten metsästäjien riistan käyttäytymiseen ja kohtaamiseen liittyvä osaaminen sekä maastokelpoisuus ja varustus on yleensä hyvin korkeatasoista.

Jäljittävän koiran käyttö on oleellista virka-avun antamisessa. Alueilla, joilla on vahva susikanta, metsästyskoirien käyttäminen, varsinkin vapaana, on ongelmallista. Monta koiraa on menetetty susien tappamana.

Erityisesti susiongelma johti siihen, että joillakin alueilla riistanhoitoyhdistykset olivat irtisanomassa tai eivät halunneet uudistaa poliisin kanssa tehtyjä suurriistavirka-apusopimuksia. Jos riistanhoitoyhdistykset irtisanoisivat laajamittaisesti sopimuksia, ihmisen hengelle ja terveydelle vaaraa aiheuttavien suurpetojen karkottaminen tai lopettaminen vaikeutuisi merkittävästi. Poliisin hoidettavaksi tulisi merkittävä määrä erityistehtäviä, joihin sillä ei olisi osaamista, resursseja

eikä välineitä, erityisesti jäljittämiseen pystyviä koiria. Poliisikoiria ei voi siihen käyttää. Poliisin johdolla käydyissä neuvotteluissa tilanne kuitenkin rauhoittui ja toiminta jatkuu käytännössä ennallaan.

Suurriistavirka-aputoiminnan loppuminen tai merkittävä väheneminen olisi ongelmallista erityisesti liikenneonnettomuustilanteissa, joissa toisena osapuolena on suurpeto. Susi ja karhu, mutta myös ilves ja ahma, voivat olla loukkaantuneina erittäin vaarallisia ympäristölleen. Tällainen eläin tulee pyrkiä jäljittämään millä keinolla tahansa. Ilman suurriistavirka-apua poliisi järjestäisi jäljittämisen jollain muulla tavalla ja käyttäisi esimerkiksi vaaratiedotteita alueen ihmisten varoittamiseksi.

Jotta erittäin toimivaksi osoittautunut suurriistavirka-apujärjestelmä jatkuisi tulevaisuudessakin, poliisi huolehtii toimintaan sitoutuneiden metsästäjien ja riistanhoitoyhdistysten kanssa tehtyjen sopimusten jatkamisesta ja maksettavien korvausten riittävyydestä. Poliisi ja kaikki riistakonserniin kuuluvat toimijat tekevät parhaansa suurpetokonfliktien hoitamisessa. Työ vaatii jatkuvaa toiminnan kehittämistä ja suunnitelmallista ja tehokasta yhteistyötä muun muassa suurriistavirka-aputoimijoiden kanssa.

Helsingissä 30.1.2018

Sisäministeri Paula Risikko